

Paul van Vliet

Biografie

Paul van Vliet werd op 10 september 1935 in Den Haag geboren op Denneweg 64, het huis van zijn overgrootmoeder. Het pand is nu in gebruik bij de Haagse Kunst Kring. Zijn grootvader van vaders kant, Pieter van Vliet jr., was een vooraanstaand lid van de Anti-Revolutionaire partij en zat daarvoor jarenlang in de 2^e kamer. Zijn ouders, Paul van Vliet sr. en Louise van Lakerveld waren beide beeldend kunstenaars. Vader Van Vliet was tekenleraar, poppenspeler en schreef stukken voor het amateurtoneel.

Paul van Vliet speelde zijn eerste kleine creaties in de familie kring, letterlijk tussen de schuifdeuren. Hij bezocht tussen 1940 en 1945 vijf lagere scholen. Hij kwam in de hongerwinter met het laatste kindertransport naar Friesland, waar hij in Garijp snel "verfrieste" en binnen 3 weken vloeiend Fries sprak. Hij noemde zich toen Pauke Vlietstra. In juni 1945 keerde hij terug naar Den Haag. Op 3 maart 1945 was het huis van de familie Van Vliet bij het bombardement op het Bezuidenhout totaal verwoest. Het gezin raakte alles kwijt en bouwde na de oorlog een nieuw bestaan op in het Haagse Benoordenhout.

Na de lagere school bezocht Paul van Vliet het Chr. Gymnasium Sorghvliet, waar hij in 1954 eindexamen alpha deed. In zijn middelbare schooltijd ontwikkelde hij zijn theatertalent verder met zelf geschreven cabaretprogramma's, die hij samen met schrijver-acteur Dolf de Vries op de planken zette. Niet wetend wat hij moest worden (acteur? pianist? journalist? sportleraar?) werkte hij een halfjaar als leerling-journalist bij de Nieuwe Haagse Courant en ging daarna vervroegd in militaire dienst. Hij diende bij het Garde Regiment Fuseliers Prinses Irene als welzijnszorgofficier van de Westenbergkazerne in Schalkhaar. Daar verzorgde hij het entertainment voor de troepen met o.a. zelfgeschreven revues. Legendarisch waren in dit verband zijn Romeinse Spelen, waarvoor hij een heel bataljon in witte lakens verkleed liet wagenrennen, worstelen en zwaardvechten. De volledige legertop van toen keek verbaasd naar dit nooit eerder vertoonde spektakel.

Leidsch Studenten Cabaret

In 1956 ging Paul van Vliet naar Leiden om geschiedenis te studeren. Na een jaar zwaaide hij om naar Rechten, waarin hij in 1963 zijn meestersdiploma behaalde. In 1957 richtte hij met Floor Kist het Leidsch Studenten Cabaret op. Dit gezelschap verwierf grote faam in de jaren 1957 – 1960. Honderden voorstellingen werden gespeeld door de groep, waarvan ook zijn latere vrouw Liselore Gerritsen en pianist Kai van Oven deel uitmaakten. Van het programma "Laat je zoon studeren" werden LP's en Tv-programma's gemaakt. Met een tournee door Noord- en Zuid Amerika werd de cabaretperiode van de studenten afgesloten. Het werd tijd om af te studeren. Paul van Vliet had in drie jaar geen studieboek gezien. Dat kon toen nog! Hij presenteerde in die jaren ook nog de AVRO TV-programma's Flits en Nieuwe Oogst.

Theater PePijn

Direct na zijn studie begon Paul van Vliet met de verwezenlijking van een droom: een eigen cabaretgezelschap in een eigen theater. Na maanden zoeken vond hij samen met Ferd Hugas een leegstaand pakhuis in de Nieuwe Schoolstraat in het oude centrum van Den Haag, op 500m van zijn geboortehuis. Op 18 december 1964 vond de opening plaats. Voor de verbouwing tot een intiem theater leende Paul van Vliet 64.000 gulden. Op die zelfde dag presenteerde cabaret PePijn het eerste programma "Oh, Pardon". Het was ook de dag dat het grootse theater van Den Haag, het gebouw voor Kunsten en Wetenschappen, tot de grond toe afbrandde.

Burgemeester Kolfshoten verrichtte de opening met de historische woorden: "La Grande Reine est morte, vive le Petit Prince". Het gezelschap bestond behalve Paul van Vliet, uit Liselore Gerritsen, Ferd Hugas, Judith Bosch (het 1e jaar) en de begaafde pianist-componist Rob van Kreeveld. Vanaf dag één was het theatertje met zijn 100 stoelen uitverkocht en zou dat blijven tot in 1971, toen Cabaret PePijn ophield te bestaan en de leden hun eigen weg gingen. Met uitzondering van Rob van Kreeveld, die tot 1979 met zijn jazzy kwartet de muziek voor de eerste one man shows bleef verzorgen. Paul van Vliet schreef voor Cabaret PePijn vier programma's. Platen en TV-optredens volgden en na een eerste grote landelijk tournee in 1966 was Cabaret PePijn ook buiten Den Haag een begrip geworden. Menselijke humor, een verzorgde stijl en muzikaliteit waren de kenmerken van de groep die als eerste de close harmony zang in het cabaret introduceerde. Het optreden van Paul van Vliet bij de

ondertrouw van Prinses Beatrice en Prins Claus in de Ridderzaal waar hij Prins Claus een overjas aanbood zorgde voor een boost in zijn carrière. In één klap was Paul van Vliet een bekende Nederlander en zijn spraakmakende conference werd uitgebreid beschreven op de voorpagina's van alle Nederlandse dagbladen. Door later nog dikwijls voor de Koninklijke familie op te treden kreeg hij de bijnaam De Hofnar en Oranje Paultje.

Nadat de leden van Cabaret PePijn in 1971 in goede harmonie uit elkaar waren gegaan, bleef Theater PePijn onder beheer van Paul van Vliet bestaan. Het theater groeide door de jaren heen uit tot dé broedplaats van springplank voor jonge cabaretiers. Alle grote namen zijn daar ooit klein begonnen. Theater PePijn is met 200 voorstellingen per jaar het drukst bespeelde vestzaktheater van Nederland.

In december 2014 werd het 50-jarig bestaan gevierd met een spetterend feest voor alle bespelers en oud-bespelers, van wie vele nog regelmatig terugkeren voor leesvoorstellingen of try-outs. In 2001 kwam er een fusie tot stand tussen Theater PePijn en Diligentia. Beide theaters vallen nu onder één directie met Paul van Vliet als wakend oog.

Om het kastekort van Theater PePijn te dekken gaf Paul van Vliet met zijn bekendste collega's zoals Youp van 't Hek, jaarlijks een benefiet in het Circustheater te Scheveningen.

Solocarrière

Nog tijdens de Cabaret PePijn-jaren gaf Paul van Vliet zijn eerste solovoorstelling "Een Avond aan Zee" in de grote zaal van het oude Kurhaus. Het werd zijn definitieve doorbraak naar een groot publiek. Uit het hele land stroomde het publiek massaal toe en na de zomer kon men de kas opmaken met een bezoekers percentage van 110%.

De absolute topper en grote trekker was Bram van de Commune, de eerste van zijn vele later bekende komische types, die al snel een nationaal figuur werd. De "Avond aan Zee met Paul van Vliet" werd een traditie, die eerst in de Kurzaal en vanaf 1975 in het Circustheater 30 zomers, tot 2004, werd voortgezet.

Na de ontbinding van Cabaret PePijn begon de lange solocarrière van Paul van Vliet, die nauwelijks dieptepunten heeft gekend. Zijn shows hebben tot de huidige dag altijd behoord bij de best bezochte voorstellingen van Nederland en Vlaanderen en werden allemaal met hoge kijkcijfers (in 1977 bijna 7 miljoen!) op de televisie uitgezonden. Het is de mix van komische types, persoonlijke liedjes, inspirerende verhalen, verzorgde theatertechniek en de medewerking van de beste muzikanten van ons land, die het fundament werd onder zijn glanzende carrière. In dit verband mogen ook genoemd worden zijn veelzijdige vakmanschap en de totale inzet iedere voorstelling, overal en altijd.

Ook Vlaanderen werd stormenderhand veroverd, waar hij een van de populairste Nederlandse artiesten is geworden. Hij speelde soms wekenlang in de Antwerpse Arenbergschouwburg. Zijn lied "Vlaanderen" wordt door velen beschouwd als het tweede volkslied van onze zuiderburen.

In 1973 maakte hij samen met Floor Kist zijn eerste Engelstalige show "the Truth behind the Dykes". Na een aarzelend begin werd het programma in het Amsterdamse Nieuwe De La Mar theater een zomerhit. Dit stimuleerde tot nieuwe Engelse shows in Amsterdam en een aantal buitenlandse tournees naar o.a. New York, Washington, San Francisco, Tokio, Singapore etc.

In 1986 speelde hij met groot succes een week in Londen. Dit werd het slot van de buitenlandse avonturen. De Engelse shows werden veel te duur door de reis- en verblijfskosten van 10 man, terwijl Paul van Vliet ook de publiciteit en productie zelf moest betalen.

Privé

In 1976 was hij intussen verhuisd naar een oude boerderij in de polder bij Breukelen. Aanvankelijk met Liselore Gerritsen van wie hij enige jaren later scheidde en daarna met Lidewij de Jongh en haar twee kinderen. Paul en Lidewij trouwden in 1983. In 2012 verhuisden Paul en Lidewij weer terug naar Den Haag.

UNICEF

In 1992 werd Paul van Vliet door Audrey Hepburn geïnstalleerd als eerste ambassadeur van UNICEF. Hij maakte sindsdien reportages van het werk van UNICEF op vier continenten. Paul van Vliet promoot UNICEF in en buiten zijn shows en vertegenwoordigt UNICEF bij diverse officiële gelegenheden en leent zijn stem exclusief voor UNICEF-spots en UNICEF-films. Paul van Vliet is steeds meer stem en gezicht van UNICEF geworden.

Overig

In 1994 werd Paul van Vliet gevraagd als professor Henry Higgins, de hoofdrol in de nieuwe Nederlandse productie van de musical "My Fair Lady". De beste Higgins ooit, volgens Henk van Gelder in NRC-handelsblad. Na twee succesvolle jaren, waarin "My Fair Lady" steeds werd bijgeboekt, keerde hij in 1997 terug naar zijn eigen wereld: de one man show. Hij creëerde t/m 2004 nog 3 programma's en een Tour de Chant met het Residentie Orkest o.l.v. Jurre Haanstra (1999 en 2000).

In 2007 maakte hij een uitstapje naar het grote toneel met Anne-Wil Blankers in "Liefdesbrieven". Vanwege grote belangstelling werd deze theaterhit twee seizoenen herhaald (2008 en 2009).

In 2012 keerde Paul van Vliet terug naar Den Haag, waar hij door burgemeester Jozias van Aartsen persoonlijk werd ingeschreven. Sindsdien woont hij in het verbouwde pakhuis aan het Smidswater, waar vroeger zijn kantoor was gevestigd. Hand in hand hiermee lanceerde hij op de zondagmiddag in de Koninklijke Schouwburg een programma met een keuze uit zijn repertoire onder de titel "Zondag in Den Haag". Voor deze voorstelling kreeg hij de hoogste waardering van het schouwburgpubliek en noteerde hij tevens het hoogste bezettingspercentage van de laatste 25 jaar.

Het logische gevolg was een nieuwe serie, op de zelfde tijd, op de zelfde plek; de Koninklijke Schouwburg, waarvan hij in 2015 van de directie symbolisch de sleutel kreeg ter bevestiging van zijn nieuwe "theatrale thuis". Hij speelde daar een nieuwe voorstelling "Alleen op Zondag". Daarmee nam hij afscheid van zijn ruim zestigjarige theater carrière. Sindsdien treedt hij alleen nog op bij speciale gelegenheden.

Varia

- Paul van Vliet speelde jarenlang in de hoofdklasse van de Nederlandse Hockeybond in Heren I van HGC
- Hij is erelid van de Nederlandse standwerkersbond en mag als zodanig als koopman op de markt staan
- Hij ontving de Gulden Humor van de vereniging Limburgse Carnavalsverenigingen
- Hij schreef jarenlang columns voor de Haagsche Courant en in zijn studententijd voor het Haagse dagblad "Het Vaderland"
- Hij is lid van de Skippers van de KLM
- Hij is een van de hoofdfiguren in de film "Naar de boeren" over de hongerwinter in Friesland
- Hij vertaalde twee toneelstukken voor de vrije sector: "On Golden pond" (2013) en "Sometime next year" (2014)
- In 2014 werd hij als eerste gekozen tot "Hagenaar van het jaar"
- In 2015 kreeg hij van zijn collega's een "HOMMAGE" in het De La Mar theater in Amsterdam
- Staande uitdrukkingen door Paul van Vliet toegevoegd aan het Nederlandse taalgebruik o.a.: "Dat zijn leuke dingen voor de mensen", "Vragen, geen vragen", "Daar hebben wij 't volgende op gevonden", die inmiddels zijn opgenomen in de Dikke van Dalen.
- Paul van Vliet heeft altijd al zijn theaterstukken zelf geschreven, soms met bijdrage en losse grappen van Lidewij de Jongh en Floor Kist
- Hij heeft de zakelijke begeleiding altijd zelf in handen gehouden op zijn eigen kantoor en heeft altijd voor eigen risico gespeeld. De dagelijkse zakelijke begeleiding werd gedaan door:
 - Annet Riezebos (1967 – 1991)
 - Joke van Rossum (1991 – 1994)
 - Inge van der Werf (1996 – 2015)
 - Merijn de Haas (2015 – heden)

Theaterprogramma's

Met het Leidsch Studentencabaret, Cabaret PePijn, en de one man shows creerde hij zesentwintig avondvullende programma's die vrijwel allemaal op TV, LP, CD en DVD zijn vastgelegd.

Bekendste Types

- Bram van de Commune
- Majoor Kees
- De Boer (Dat zijn leuke dingen voor de mensen)
- Baron Taets van Avezaethe
- Haagse Benny
- Charles van Tetterloo

Bekendste Liedjes

- Den Haag met je lege paleizen
- De Hollander
- Meisjes van dertien (Top 10)
- De Zee
- Alie van der Zwan
- Het Noorden
- Veilig Achterop bij Vader op de fiets (Top 10)
- Ik drink op de mensen
- Vlaanderen (Vlaamse Top 10)
- Het touwtje uit de brievenbus
- Pappa is blijven hangen aan de sixties
- Boven op de Boulevard
- Laatste Wens
- A2 (Top 10)
- Japie Groen
- Er is nog zoveel niet gezegd

Boeken

- Over Leven
- Er is nog zoveel niet gezegd
- Een gat in de lucht
- Je moet nooit boos gaan slapen
- Ken je dat gevoel?
- Dat zijn leuke dingen voor de mensen
- Zeewind in de stad
- Kan ik even langskomen?
- Jubileum box – In de Optocht door de tijd
- Ik drink op de mensen
- Sinterklaas en de dubbelganger
- Brieven aan God en andere mensen
- Heimwee naar morgen

Onderscheidingen en prijzen

Koninklijke onderscheidingen

- 1976 Ridder in de Zweedse Orde van de Poolster
- 1987 Ridder in de Orde van Oranje – Nassau
- 2001 Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw
- 2008 Eremedaille voor Kunst en Wetenschap (*uit handen van HM. Koningin Beatrix, voor zijn indrukwekkende loopbaan als cabaretier en UNICEF ambassadeur*)

Overige onderscheidingen en prijzen o.a.:

- 1965 Winnaar I.C.C.-cabaret concours (*toen het enige cabaret festival*)
- 1971 Edison voor de LP “Een Avond Aan Zee met Paul van Vliet”
- 1974 Gouden Harp
- 1989 Eremedaille van de gemeente Den Haag
- 1992 Oeuvreprijs
- 2005 Ereburger van de gemeente Den Haag
- 2005 International UNICEF award
- 2010 Blijvend Applaus prijs
- 2012 Paul van Vliet Award (*uitgereikt door UNICEF*)
- 2013 Groenman-taalprijs
- Cultuurprijzen van Den Haag, Rotterdam (2x) en Vlaanderen (*in totaal 18*)